

den nye Grundlov, skulde være med til ved en Folkeafstemning at give deres Villie og Mening til Kende om Øsalget? Naa, men det skal jeg for øvrigt lade ligge. Jeg skal kun hævde — og jeg vil ikke paastaa, at det absolut er noget ydmygende for Regeringspartiet at maatte indrømme det —, at Oppositionen, specielt Venstre, faar sin Villie med Hensyn til at faa Valg. Kravet har lydt højroestet i lange Tider. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerby) var tilsyneladende forbavset over, at Kravet ikke lød saa stærkt i de sidste 8 Dages Tid, som det havde lydt før, men jeg deler ikke det ærede Medlems Forbavselse i saa Henseende. Forholdet er nemlig, at man kan raabe højt en Tid lang om noget, man ønsker — man vil have sin Villie, og naar man ikke har Udsigt til at faa sin Villie, raaber man højere og højere —, men naar man paa een Gang ser, at nu dages det, nu faar man sin Villie, sparer man paa Røsten og raaber ikke højt længere. Men jeg er ganske sikker paa, at der hos Venstre er en inderlig om end mere lavmælt Taknemmelighed for, at nu naar Venstre endelig at faa det Valg, det saa længe har krævet. Derfor tror jeg ikke, at man skal se nogen som helst Frontforandring hos Venstre i saa Henseende, der foreligger ikke andet end den stille Glæde over, at det nu er indtruffet, som man har krævet saa længe. Saaledes vil jeg i alt Fald helst se paa Sagen og tro paa, at Venstre ikke nu paa det sidste har opgivet det Krav, det har fremsat saa stærkt, naar det nu ser, at det kan faa sin Villie.

Derfor vil jeg ende med at slaa det fast og gøre mig fortrolig med den Tanke, selv om der kan være en Smule ydmygende deri, at! Oppositionen har sejret, Oppositionen faar sin Villie, nu faar Venstre Valg. Derfor mener jeg ikke, jeg behøver at sige mange Ord for at anbefale Lovforslaget. Naar Oppositionen og Regeringen stemmer sammen, gaar det jo glat alt sammen.

Ellinger: Det vilde have været naturligt, om den højtærede Konseilspræsident ved Fremsættelsen af dette Lovforslag havde holdt følgende Tale: „Jeg fremsætter dette Lovforslag, som jeg herved anbefaler til Rigsdagens Velvillie. Regeringen er paa det rene med, at Vedtagelsen vil rumme en stor Fare for Landet.“ Det vilde være en ganske ny, men efter min Mening korrekt Motivering for Lov-

forslaget. Regeringen vil ikke benægte, at den har fremsat dette Lovforslag, og Regeringen vil heller ikke kunne benægte, at den betragter det som rummende saa stor en Fare, som vi gentagne Gange har hørt udtale navnlig ved en tidligere Forhandling her i Folketinget. Det er en mærkelig og ganske ny Situation.

Der synes imidlertid indenfor Ministeriet at være en Minister, som er bange for, at dette Lovforslags Vedtagelse ikke skal have rummet tilstrækkelig stor Fare for Landet, og derfor maa den paagældende Minister gøre Faren for Landet saa meget større. Det er Indenrigsministeren, der gør dette ved pludselig at føre det Moment ind, at Agitationen mod Regeringens Konventionsforslag udspringer fra uneutrale Kredse her i Landet. Der er ikke nogen som helst Tvivl om, at der i denne Udtalelse ligger nok saa stor en Fare for Landet som den, der er nævnt tidligere af hans Kolleger i Debatten om Øsalget. Men Udtalelsen er ogsaa, hvad enhver ved, fuldkommen urigtig, fuldkommen usandfærdig. Og det forsikrer jeg Ministeriet, at det behøver ikke at fortsætte med at fremsætte urigtige, falske, usandfærdige Udtalelser, dem har vi faaet nok af, deres Tal behøver ikke at forøges. Nej, Agitationen mod Konventionsforslaget hidrører selvfølgelig fra den Modstand, der under de nuværende Tider er imod at sælge de vestindiske Øer, og fra den Modstand, som for øvrigt hos mange er endnu større, nemlig Modstanden mod overhovedet at sælge. Den særlige Karakter, som denne Modstand har faaet ogsaa indenfor de Radikales egen Kreds, hidrører fra den Maade, hvorpaa Ministeriet selv har forberedt denne Sags Forelæggelse for Rigsdagen, det ved Ministeren akkurat lige saa godt som vi andre. Der er altsaa ikke Tale om, at der i denne Sag har været indblandet noget som helst Moment af Modstand mod den Neutralitetspolitik, som vort Land ønsker at føre, og som det ogsaa hidtil har ført.

Ærede Medlemmer, der i Dag har talt, har berørt de Forhandlinger, som har været førte i Delegationen, og jeg skal, naar jeg ogsaa gaar ind paa disse Forhandlinger, respektere den Fortrolighed, som jeg selv i Delegationen har stillet Forslag om skulde opretholdes, og ikke gaa et Skridt videre end til, hvad der allerede er kommet til at foreligge offentlig under denne Forhandling. Naar det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerby) før sagde, at ingen af dem, der havde deltaget i For-